

Το κάλεσμα της Μνήμης

Ανάμνηση

Ίδια η θάλασσα, όπως παλιά
λες και έχει πάψει του κόσμου η καρδιά
λευκό μαντίλι τέλος και αρχή
δεν ξέρω άλλο πια
τι θα συμβεί.

Άρης Παπαϊριανταφύλλου Γ2

Κοίτα ψηλά

Κοίτα τον ουρανό
σαν που νιώθει η καρδιά σου
και βγάλε τα όλα
πες τα δυνατά
ό,τι το μυαλό θελήσει ν' αγαπήσει.

Παναγιώτα Δρακουλόγκωνα Α2

Στο πλαίσιο της δράσης “**Σχολείο και Κοινότητα**” με στόχο τη συμπερίληψη, υλοποιήθηκε εργαστήριο δημιουργικής γραφής από τους Εκπαιδευτικούς του Τμήματος Ένταξης σε συνεργασία με τους Εκπαιδευτικούς του 12ου Γυμνάσιου Αθηνών.

Υπεύθυνοι Εκπαιδευτικοί:

Βαγενά Δήμητρα, Φιλολόγος, Ειδική Παιδαγωγός
Μπαχούμης Ανδρέας Μαθηματικός, Ειδικός Παιδαγωγός
Τσαπατσάρη Δήμητρα, Φιλολόγος, Ειδική Παιδαγωγός
Βεστάρχη Άννα, Τεχνολόγος
Καλμαντής Χρήστος, Φιλολόγος
Κάμπρας Άγγελος, Φιλολόγος
Μήτσος Στέργιος, Φυσικός
Πέτρου Ευνομία, Φιλολόγος
Σαλπέα Αλεξάνδρα, Φιλολόγος
Σαπουνά Έλενα, Μαθηματικός
Φουντουκίδου Ξένια, Οικονομίας

Εικονογράφηση βιβλίου:

Γεωργακοπούλου Μάρθα, Μαθηματικός, Ειδική Παιδαγωγός
Γούναρη Φανή, μαθήτρια του Γ1 τμήματος
Δειξίμου Ευαγγελία, μαθήτρια του Γ1 τμήματος
Μαύρος Κωνσταντίνος, του Γ1 τμήματος
Μαστοράκος Άγγελος, μαθητής του Γ1 τμήματος του σχολείου
Χατζή Ελένη, μαθήτρια του Β2 τμήματος του σχολείου

Το εξώφυλλο αποτελεί πίνακα του Αντόνιο Μαντσίνι

Διευθύντρια: **Δαλαμπίρα Σμαρώ**

Υποδιευθύντρια: **Βεστάρχη Άννα**

Φιλολογική επιμέλεια έκδοσης: **Βαγενά Δήμητρα**

Γενική επιμέλεια έκδοσης: **Μπαχούμης Ανδρέας**

Ευχαριστούμε τον Σύλλογο Διδασκόντων
για την υποστήριξη αυτής της προσπάθειας.

Αυτί προλόγου

Στην καθιερωμένη πια προσπάθεια του σχολείου μας να ευαισθητοποιήσει τους/τις εφήβους στην ποίηση, στην έκφραση λόγου, συναισθημάτων και ομορφιάς ψυχής με πρωτοβουλία των καθηγητών του Τμήματος Ένταξης, υλοποιήθηκε δράση δημιουργικής γραφής με τίτλο το «Κάλεσμα της Μνήμης».

Δόθηκε ιδιαίτερη έμφαση στις ανθρωπιστικές σπουδές, οι οποίες στις μέρες μας εξανδραποδίζονται. Οι ήρωες των ομηρικών επών, της ποίησης και της λογοτεχνίας, καθώς και η ιστορική διαδρομή του έθνους μας όπλισαν τους μαθητές με τα απαραίτητα, ώστε μέσα από τις συνθέσεις τους να αναδειχθεί η ευαισθησία τους και ο αυθορμητισμός τους. Οι μαθητές μέσω αυτής τη δράσης ανέσυραν στοιχεία της δικής τους ζωής και επετεύχθη μια βιωματική προσέγγιση των φιλολογικών μαθημάτων, χωρίς τη διαμεσολάβηση της παραδοσιακής διδακτικής πρακτικής.

Αλεξάνδρα Σαλπέα, Φιλόλογος

Το εργαστήριο δημιουργικής γραφής αποτέλεσε από μόνο του μια διαδικασία προσωπικής αναζήτησης, η οποία οδήγησε τους μαθητές στην ανακάλυψη της γνώσης του προσωπικού βιώματος, της προσωπικής ανάμνησης. Το εργαστήριο αποτέλεσε ένα πνευματικό γεγονός που κινητοποιώντας τους μαθητές άγγιξε ένα κομμάτι του μυστηρίου τους, μια κρυφή περιοχή μέσα στην ψυχή τους. Τους ώθησε να «βγουν» από τον εαυτό τους και να «μπουν» σε ένα άγνωστο μονοπάτι. Γι' αυτό όλοι οι δάσκαλοι προσπαθήσαμε τα παιδιά να λειτουργήσουν πνευματικά αυτόνομα και να δημιουργήσουν λέξεις-σκέψεις. Ο δάσκαλος είναι ο διαμεσολαβητής, ενθαρρύνει και κινητοποιεί τον έφηβο για την πνευματική του αφύπνιση.

Ευνομία Πέτρου, Φιλόλογος

Τέχνη και Μαθηματικά ανταγωνίζονται να επιτύχουν τον ίδιο ένδοξο στόχο: «να ξυπνήσουν το πνεύμα στην αυτογνωσία της δημιουργικής πράξης». Είναι πράγματι αλήθεια ότι η πράξη δημιουργίας είναι εντυπωσιακά παρούσα στην Τέχνη. Ο λαβύρινθος της ποίησης μπορεί να είναι ίδιος με τον λαβύρινθο των μαθηματικών. Η αναζήτηση της εξόδου προκαλεί την εύρεση στρατηγικών και λύσεων. Η διδακασία αυτή στην ποίηση είναι η επιδίωξη της λεκτικής και μορφολογικής αποτύπωσης, ενώ στα μαθηματικά είναι οι αλγεβρικές πράξεις ή η γεωμετρική αναπαράσταση. Σε κάθε περίπτωση οι νοητικές διεργασίες ακολουθούν την ίδια πορεία με κεντρικό άξονα τη φαντασία σε συνδυασμό με τα αξιώματα και τις μαθηματικές ή γλωσσικές νόρμες.

Έλενα Σαπουνά, Μαθηματικός

Οι έφηβοι απομακρύνονται σταδιακά από την καλλιέργεια του εσωτερικού κόσμου τους και από αξίες οι οποίες είναι διαχρονικές, όπως η αλληλεγγύη, η υπομονή, η συνεργατικότητα, η αποδοχή του διαφορετικού. Έχοντας ως εργαλεία μοναχά μια λευκή κόλλα και ένα μολύβι, προσπάθησαν να εκφράσουν τους προβληματισμούς τους, να αναμετρηθούν με τους εαυτούς τους και να ανακαλύψουν πτυχές που πιθανόν αγνοούσαν. Επιλέξαμε η συλλογή αυτή να φέρει τον τίτλο: «Το κάλεσμα της Μνήμης», γιατί κύριο μέλημα ήταν να βοηθήσουμε τους μαθητές να ανακαλέσουν πανανθρώπινα ιδανικά και αξίες οι οποίες υπάρχουν στη συνείδηση τους, αλλά με το πέρασμα των καιρών και λόγω του τρόπου ζωής αρχίζουν να φθίνουν.

Ανδρέας Μπαχούμης, Μαθηματικός

Τηλέμαχος

Καρπέ αγαθέ άντρα πολύτροπου
και θηλυκού με υπομονή· ως του Ιώβ κι ακόμα,
μοίρα τυφλή σου χάραξε βαθιά πληγή εντός σου.
(η μοίρα που σου στέρπσε φιγούρα πατρική).

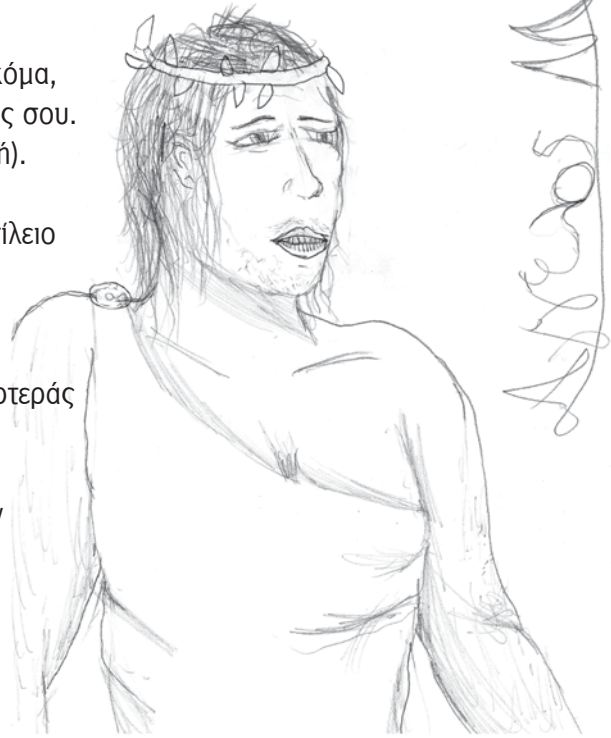
Κι απόμεινες σαν πρίγκηπας σε ξενικό βασίλειο
με αισχρά θεάματα και ξηπασμούς
να θρέφεται η οργή σου
-μνηστήρων έργα ανόσια-
που της εκδίκησης των· ώρα αγιασμένη καρτεράς
και πνίγεις τη φωνή σου.

Στα δέρματα απ' τα βόδια που φονεύθησαν
-κοπάδι πατρικό, ιερό κοπάδι-
δάχτυλα αχόρταγα τα ζάρια ρίχνουν.
Και πίνουν ξέχειλους κρατήρες με κρασί
-αμπέλι πατρικό, ιερό αμπέλι-
σε από χρυσό λαγήνια κι αργυρά λεβέτια.

Μα η μέγιστη προστάτιδα-η Αθηνά η Παλλάδα-
στο πλάι σου εστάθηκε και εξαφανίσθη ο φόβος.
Κι ο Ποσειδώνας μήνυσε
(εχθρός κι αυτός μέχρι τα πρότινος;)
πως κόντεψε ο χρόνος.

Η βούλησις για αντίποινα,
φλόγα μαβιά σε κουφοκαίει,
στις άγιες μάνας τα ρηθέντα θα φουντώσει:
«Τηλέμαχε σπλάχνο μονάκριβο· γιε ένδοξε ένδοξου πατέρα,
η απουσία μας εμάρανε, μα είναι σιμά η ώρα.
Τσεκούρι, ασπίδα στα φυλάω εγώ
και εγώ θα σου τα δώσω.»

Ανδρέας Μπαχούμης, Μαθηματικός Τμήματος Ένταξης

Μαζαίωση

Είμαι της αλαζονείας
και μιας χιλιοπικραμένης μακροζωίας,
βαδίζω στο δρόμο της μοίρας,
αλλά και της υπάρχουσας αθανασίας.
Στην κάθε ερημιά
υπάρχει μια σημασία, αλλά και η αδικία
είναι μεγάλη αμαρτία.
Ο προορισμός δεν έχει ουσία,
αλλά αυτή η σκυταλοδρομία
στην Ιθάκη, που είναι έτοιμη για μάχη,
για να βρεθεί του Κύκλωπα το μάτι,
να καρφωθεί.
Και θα είναι η στιγμή
που η ζωή μεταφορικά θα ματαιωθεί.
Μάριος Σωτηρόπουλος Β1

Μικρό

Ο χρόνος μου λίγος
η φιλία μικρή
η ιστορία μεγάλη
σαν την αγάπη.

Φαισάλ Ουνζίν Αχμέντ Β2

Ειρήνη

Να ξαναγεννιόταν η Ειρήνη
να καθάρισουν την ψυχή τους,
να έχουν θάρρος
να προστατέψουν τον κόσμο,
τα περιγράμματα να μην σκοτώνουν τις ψυχές.
Δεν υπάρχει διέξοδος,
οι άνθρωποι κρατούν σφιχτά το φόβο
κι οι σκέψεις τους αθέατες μένουν.

Τζαστίνα Αξάνερνα Αμένα Βαίτσα Α2

Τα αγριόσκυλα

Ακόμα στη λεπλατημένη πόλη
ο χρόνος κυλά
και οι ανάγκες μεγαλώνουν.
Τα πεινασμένα αγριόσκυλα
διψούν για εκδίκηση.

Γεωργία Σαμούτση Β2

Οδυσσέας

Το μυαλό φεγγοβολάει
βρίσκει λύσεις στα προβλήματα
οι άντρες σου λαμπροί σαν εσένα,
αλλά εσύ τους ξεπερνάς με την ομορφιά σου.

Διατάζω τους Αχαιούς με περηφάνεια
να βρουν το δρόμο τους στην ιστορία.

Γιώργος Σπυράκος Β1

Το δύσκολο ταξίδι

Ακόμα δεν έχουν έρθει.
Μπορεί το εμπόδιο στο δρόμο
να μην τους βολεύει
να ταξιδεύουν μπροστά.

Βαχάμπ Αλί Ζαχίρ Β2

Φραγμός

Ακόμα και ας μην βλέπουν τον φραγμό
οι άνθρωποι αυτοί,
υπάρχει.
Γι' αυτό βολεύονται.

Ο χρόνος μου χαμένος, λεπλατημένος
μέσα στις ανάγκες
των πεινασμένων υποχρεώσεων.

Παναγιώτα Αθανασία Τομαρά Β2

Κοσμογονία

Στο δρόμο της επιτυχίας
θα υπάρξει μια ατυχία,
για να πιστέψουμε τη βόλεψή μας,
στη ζωή.

Ο χρόνος κυλάει
οι άνθρωποι φεύγουν,
οι αναμνήσεις μένουν.
Η ιστορία είναι η αιτία
μιας νέας κοσμογονίας.

Ελένη Χατζή Β2

Χίλιες ανάγκες

Ακόμα να ξεκινήσει η μέρα.
Ο χρόνος σαν φραγμός
στερεί τα όνειρά μου.

Χίλιες ανάγκες έχω να δώσω
σε αυτούς που θα πετάει η καρδιά τους.

Ράτζα Βάσι Άχμεντ Β2

Μακριά σου

Ακόμα κι αν είμαι μακριά σου
θα βολεύομαι μ' αυτό.
Ο χρόνος μου μαζί σου
ένα φως στην ακοή σου
σαν κομμάτι της ψυχής μου
είσαι εσύ κι εγώ.

Μάριαμ Πιρτσχαλάβα Β2

Η σιωπή

Ακόμα και να μη μιλάς
βολεύτηκα με τη σιωπή σου,
φράζω τα συναισθήματά μου.

Χαμένη η ζωή μαζί σου
χίλιες ματιές πάνω σου
και τα πεινασμένα βλέμματα
κόβουν κομμάτι απ' την καρδιά μου.

Σωχηρία Μποσλή Β2

Αιχμάλωτη

Ακόμα κι αν βρεθείς μακριά μου
η απόσταση δεν θα μας φράξει.
Τίποτα δεν σταματά την ιδανική μας βολικότητα.

Ο χρόνος που περνάει
χειροτερεύει την λεπτατημένη καρδιά μου,
και οι χίλιες ανάγκες της
αράζουν πεινασμένες κάθε ανάμνησή σου.

Βαλέρια Τάσσιου Β2

Έγνοια

Μια έγνοια στο μυαλό με κυριεύει,
όσο πάει ο καιρός χειροτερεύει,
η καρδιά μου όμως στερεύει,
που ο χρόνος λιγοστεύει.

Σωτηρία Μποσκή Β2

Μπιόρντι Γκιόνα Β2

Κατερίνα Γωτσάκη Β2

Βασιλική Ζεκυριά Β2

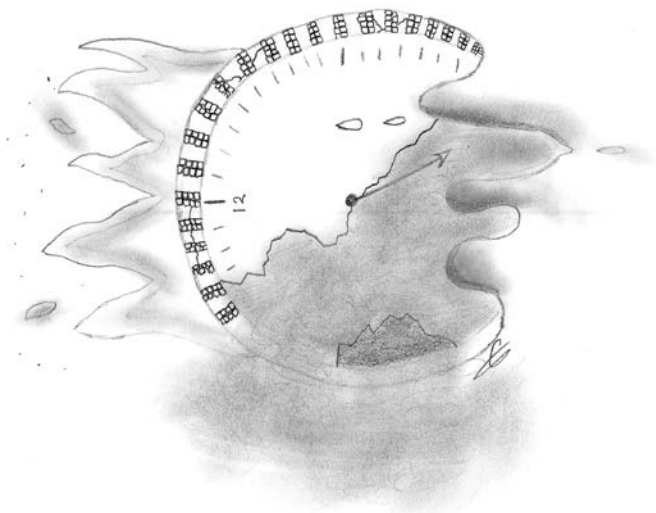
Περιγράμματσα

Το κακό ξαναγεννήθηκε.
Σε λαβυρίνθους ξαναμπλεχτήκαμε
το τέρας αθέατο δεν είναι,
μέσα σε περιγράμματα και κόσμο.

Βαγγελής Παλύβος Α2

Άγγελος Μαχιόπουλος Α2

Έξοδος

Τι αν δεν ξαναγεννιόταν ο άνθρωπος
ο κόσμος άδειος, σαν ένα
λαβύρινθο, αλλά χωρίς καμία έξοδο.
Μέσα μας γεμίζουν περιγράμματα
αθέατα
σαν εμάς.

Φανή Γούναρη Γ1

Η μοιρασιά

Άμα δεν μπορούσαμε να ξαναγεννηθούμε
δεν θα βλέπαμε τον άλλο κόσμο
έξω, που ζει σε έναν τέτοιο λαβύρινθο.
Θα βλέπουμε ανθρώπους ευτυχισμένους
να γελάνε, όحي να λυπούνται στη μοιρασιά.

Γιώργος Δράκος-Γαλάνης Α3

Το παράθυρο

Μου αρέσει πολύ το πορτοκαλί
η κόκκινη πόρτα
το φως από το παράθυρο,
θέλω να πετάξω.

Κωνσταντίνα Τσέλιου Β1

Η ζωή

Κάθε μέρα και κάτι διαφορετικό
η ζωή είναι ένα βιβλίο
όσο και να πεις, όσο και να γράφεις,
όσο και να δεις, πάντα θα υπάρχει κάτι
καινούργιο ή κάτι διαφορετικό.
Γ' αυτό κάθε μέρα είναι μια νέα σελίδα .

Βαλάντης Καπαρέλης Γ1

Ο αγώνας μου

Παιδί μικρό του Μίνωα
στην Κρήτη φτωχικά
κέρδιζε και έκανε δυσκολίες.
Αυτές τον άντρεψαν
και δύναμη του δώσαν
ώστε να πάρει εκδίκηση.
Χρόνια πέρασαν πολλά
και το αγόρι έγινε άντρας
μουσική οργάνωση ήθελε να ιδρυθεί,
ώστε η Κρήτη να λευτερωθεί
και στην Ελλάδα να ενταχθεί.

Δημήτρης Σιαφαρίκας Α3

Επιβίωση

Μετά από συνεχόμενες ατυχίες,
ξαναγεννήθηκα και έγινα πρωταθλητής.
Πήδηξα εμπόδια και μηχανές,
πέτυχα την αναβίωση του τίποτα
και την επιβίωση του κενού.

Ανδρέας Πανίτσας Α3

Η ζωή πολύ μικρή

Η ζωή πολύ μικρή
αρχίζοντας απ' την αρχή
μέχρι την άκρη.
Τόσες ευκολίες, μα από πίσω
πιο πολλές δυσκολίες.
Η ζωή μου σαν βράχος,
μα πολεμάω σαν πύργος.
Πριν κάθε εκπνοή
είχα δύσκολη εισπνοή.

Αμίν Μανσούρ Γ1

Θυσία

Ένα όνειρο δυνατού
και γυμνασμένου,
με πειθαρχία και αυτοπεποίθηση.
Η αρχή δύσκολη
λαβύρινθος η σκέψη
οδηγεί στη θυσία.

Σωτήρης Ρόκος Γ2

Το Τρένο

Ήρθε το τέλος
θα μπορούσες να εκπροσωπήσεις τη ζωή σου
με ένα αγαπημένο σου παιχνίδι;
Ποιο το νόημα του να ξαναγεννηθούμε,
αν το νόημα είναι να βάζουμε περιγράμματα;
Θα έρθει το τέλος, αλλά ποιο το νόημα
στον κόσμο αυτό να δίνουμε τα πάντα.
Η ζωή είναι σαν τρένο
με πρώτη στάση την αρχή
και τον προορισμό το τέλος.

Αρλίντ Νζίμπρα A3

Αθέατος κόσμος

Εύχομαι να μην ξαναγεννιούνταν
τα προβλήματα και τα εμπόδια,
όλοι οι άνθρωποι
πρέπει να ξέρουν τα περιγράμματα τους
για τη χαρά όλων μας.
Ο κόσμος μοιάζει με λαβύρινθο
γεμάτος με εμπόδια για την έξοδο.
Όλοι αθέατοι,
όπως κι εγώ,
με εμποδίζουν να κλείσω τα μάτια
για να χαλαρώσω την ενέργεια.

Αμπίντσα Ακτέρ A2

Ο Μινώταυρος

Ήταν ένας κόσμος που δεν είχε τίποτα
γεννήθηκε ο άνθρωπος κι έφτιαξε τα πάντα
για να ζήσει.
Έφτιαξαν τον Δαίδαλο και τον Θησέα.
Έφτιαξαν και το τέρας, τον Μινώταυρο
να μένει εκεί, για να τους διώχνει όλους.
Αν δεν υπάρχουν αυτοί
πώς θα υπήρχε ο κόσμος;

Θεμιστοκλής Παρασκευόπουλος A3

Μαζαιότης

Πόσο μάταιος είναι ο πόλεμος;
Άνθρωποι πεθαίνουν
και κάνουν οικογένειες,
πώς θα νιώθει η Ελένη;
Πώς θα νιώθει άραγε
που πεθάναμε για χάρη της;

Αρίσταρχος Ξένος Γ2

Φανή Τούναρη

Γιατί;

Γιατί να μην μπορούμε
να εκφράσουμε αυτό που
αισθανόμαστε;
Γιατί πρέπει να σκεφτόμαστε τα
περιγράμματα
που μας λένε να απορρίπτουμε τους
εαυτούς μας;
Να μην μπορούμε
να κάνουμε
αυτό που μας ευχαριστεί,
αυτό που μας στοιχειώνει;

Χρήστος Νταρούτσος Γ2

Εις αυτών...

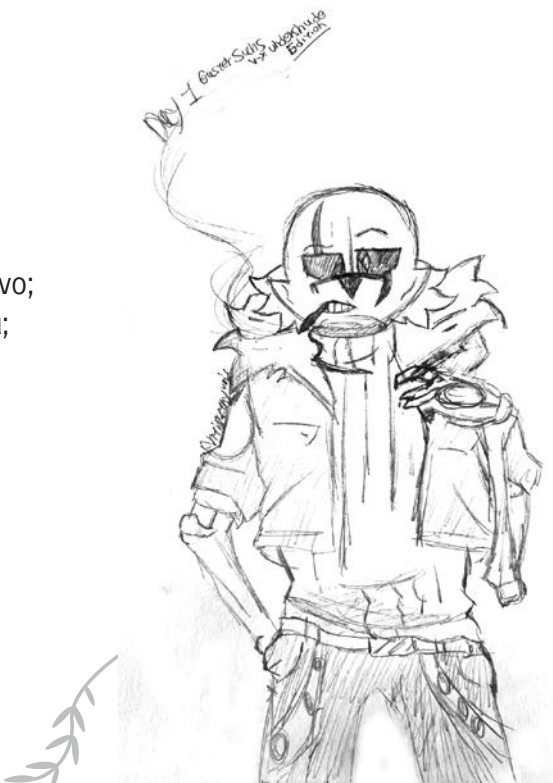
Εις αυτόν τον κόσμο,
Έγνοια δεν υπάρχει,
Μόνο πληγή σε ανθρώπινες καρδιές
όπου μπορεί να δώσουν.
Οι άνθρωποι γυρεύουν μια ευτυχία,
Οι ψυχές τους βράζουν
Η αναζήτηση δε σταματά.

Χρήστος Νταρούτσος Γ2

Υπαρξιακό

Ποιο το νόημα της ζωής
αν το πνεύμα σου είναι φυλακισμένο;
Γιατί να ζεις αν δε σημαίνεις τίποτα;
Πώς θα εκφραστείς
αν σου έχουν πάρει τη μιλιτιά;
Πώς θα διασκεδάξεις αν σε
έχουν περιορίσει;
Πώς θα νιώσεις αν σου έχουν
πάρει την έκφραση;
Πώς θα σκέφτεσαι άμα
στο πάρον κι αυτό;
Γιατί μια ζωή με περιορισμούς
είναι μια ανούσια
μια φυλακισμένη
άνευ λόγου ύπαρξη.

Βασίλης Γασσάς Γ2

Ο εγωισμός

Έχω έναν προβληματισμό
που στον κόσμο εγώ θα πω
για τους ανθρώπους που δε νοιάζονται
και το κακό του κόσμου δεν τaráξανε
που μόνο τον εαυτό τους βλέπουν
και κάθε άλλον παραβλέπουν.

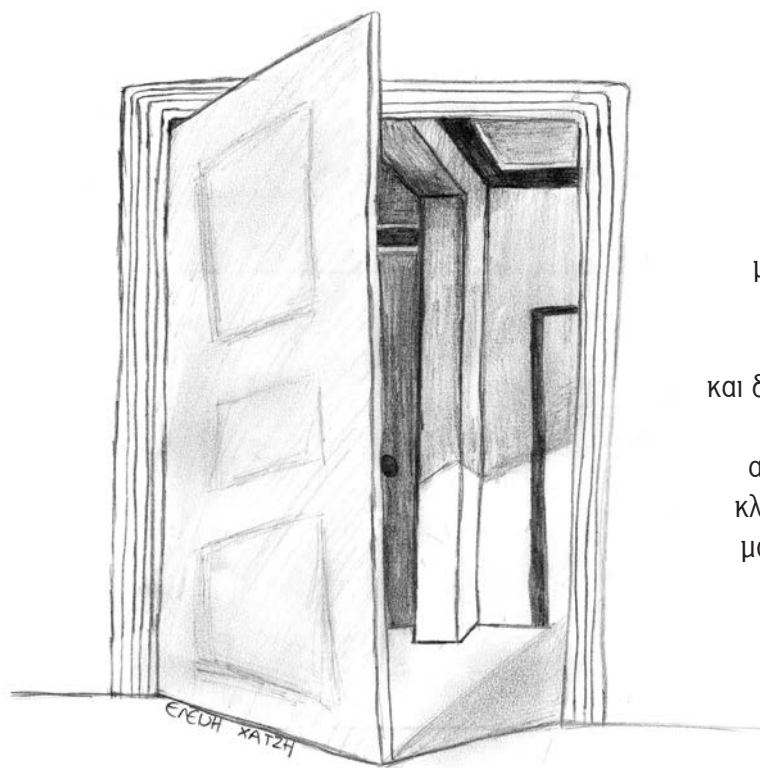
Λέω ο εγωισμός να σταματήσει
και η ένωση να αρχίσει.
Να είμαστε όλοι ενωμένοι
στη γη πάνω μονιασμένοι.

Κωνσταντίνος Καλοζερόπουλος Α1

Το σκαλοπάτι της ζωής

Με την έγνοια να' χουμε δημοκρατία
το μυαλό πρέπει να σκεφτεί
πως, όταν μεγαλώνουμε,
η πληγή μας οδηγεί
στο σκαλοπάτι της ζωής.

Γκρατσιελίνο Κένυρο Α2

Αυ

Τι θα γινόταν αν
μια μέρα πάνω στο τιμόνι
δεν ξαναγεννιόσουν;
Αν γίνει κάτι
και δεν ξανάβρεις το δρόμο σου;
Πώς θα ένιωθες
αν έχανες την όρασή σου;
κλείνεις τα μάτια και βλέπεις
μόνο φάρους και σειρήνες.
Θα λυπηθείς.

Γιάννης Τριανταφύλλου Γ2

Ο θάνατος πονάει

Ο θάνατος πονάει
Η μόνη θεραπεία είναι ο χρόνος που κυλάει,
ενώ η ψυχή του πετάει,
και από πάνω, τους αγαπημένους κοιτάει.
Κι η ζωή λίγο κρατάει,
αν ο εαυτός σου δεν σε αγαπάει.
Άσε τον κόσμο να κυνηγάει
κι όπως θέλει να σε ακολουθάει.
Μην αφήσεις το θάνατο να σε παραπατάει.

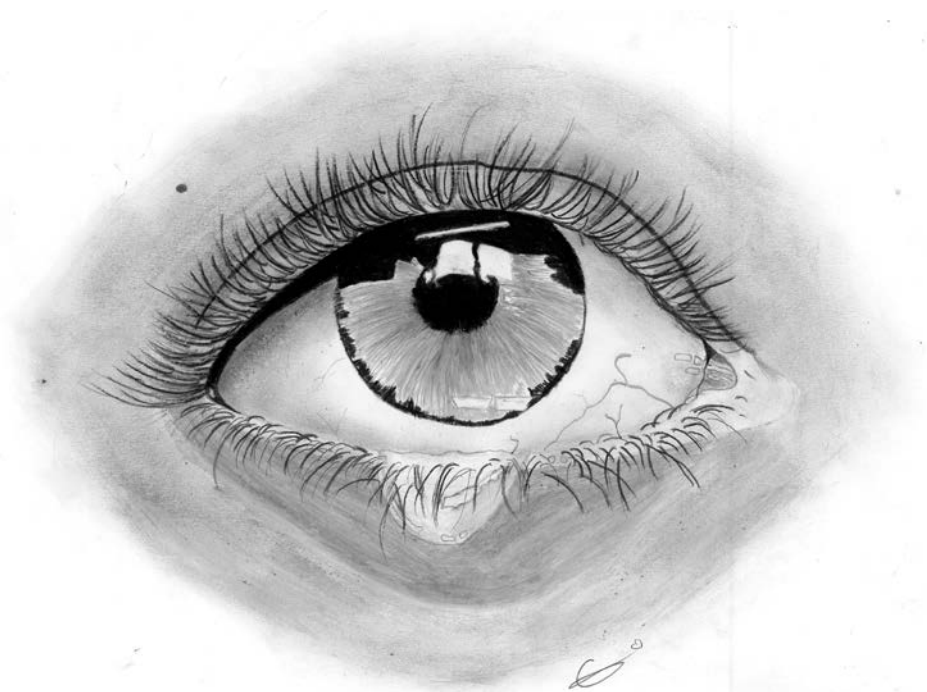
Μάριος Σταμούλης Γ2

Η αλλαγή

Ο κόσμος αλλάζει
άνθρωποι έρχονται
φεύγουν
δεν ξαναγεννιούνται
τα συναισθήματα λαβύρινθος
μέσα στον αθέατο εαυτό.

Αθηνά Φραγκούλη Γ2

Αθέατος Θεός

Όταν κάποιος σου ζητήσει βοήθεια
σκέψου καλά πριν τον αγνοήσεις,
γιατί στη μυθολογία
οι θεοί μεταμφιέζονται.

Τι έχεις να χάσεις;
Δες καλά μες στην ψυχή σου
πως θα νιώσεις σε άλλη απόρριψη,
και μήπως αν βοηθήσεις
βρεθεί ο αθέατος θεός
κρυμμένος στον Όλυμπο,
περιμένοντας την ανταμοιβή σου.

Σσαύρος Τσάνος Γ2

Σεου πλανήτη Γη

Στον πλανήτη γη γελάνε,
αλλά στις άκρες τα άτομα πονάνε.
Με κάθε τι παραμικρό
Η ελπίδα χάνεται απ' το μυαλό.

Άτομα κοιτούν τον ουρανό
και βλέπουν μέσα μόνο τον καπνό.
Βόμβες και κλάματα ακούγονται
και τα θύματα αρχίζουν να μετριούνται.

Η γη πονάει, αλλά ο άνθρωπος
συνεχίζει να τη βαράει.
Στων πολιτών το νου υπάρχει
η ελπίδα για ηρεμία.
Στου αρχηγού όμως το νου
υπάρχει η περιουσία.

Βασίλης Γασσάς Γ2

Πίσση

Μικρά και ανώριμα παιδιά,
αλλά κανείς δεν μπορεί να μας
πατήσει,
γιατί έχουμε γνώμη,
έχουμε τόλμη.
Αρκεί να το πιστέψεις.

Μαρία Τόου Γ2

Λήθη

Άραγε υπάρχει μεταθανάτια ζωή;
άραγε ξαναγεννιόμαστε;
Όλον τον κόσμο απασχολεί
και σα λαβύρινθος
είναι αθέατη η λύση,
αφού η απάντηση βρίσκεται στη λήθη.

Ναταλία Σουπιώνη Γ1

Δημιουργία

Η ζωή είναι ένας κύκλος
διαφορετικός για τη ζωή του καθενός.
Αθέατος είναι μερικές φορές ο κόσμος
και παλεύεις με δαίμονες.
Μάθε όμως να τους ξεπερνάς
λαβυρίνθους να μη γεννάς.

Μαρία Ζεκυριά Γ1

Μυστικά

Στη ζωή όλα είναι απρόβλεπτα
σκοτεινά σαν μυστικά της θάλασσας.
Μία είναι όλη κι όλη, ζήσε την.
Ζήσε την σα να μην υπάρχει αύριο,
διότι είσαι ένας πάρα πολύ μοναδικός
άνθρωπος.

Είναι σαν την ιστορία, νίκες, ήττες,
σταθερότητες, πολλά συναισθήματα.
Μην απογοητεύεσαι,
δεν θα σου έρθουν όλα στο πιάτο.
Γ' αυτό μην ζητιανεύεις και προχώρα.

Ευαγγελία Δειξίμου Γ1

Μακρινή επιτυχία

Στο μυαλό του ονείρου
στίχοι τραγουδιών,
όπου στην καρδιά είναι η πληγή
για τη μακρινή επιτυχία.
Στον ουρανό χορεύουν
τα σύννεφα.
Και στη γη
μόνο η έγνοια
για τη μακρινή επιτυχία.

Νικόλαος Φίλιππος Σάρλας Α3

Κάθε φορά

Τραγούδια αγαπημένα
στίχοι που με αγγίζουν
χαρούμενη με κάνουν
κάθε φορά που αρχίζουν
τις έγνοιες ξεχνάς.

Γιορίντα Αλλανιάκου Α1

Η γιορτινή φορεσιά

Η γιορτινή φορεσιά
έχει στη σκέψη μου χρώμα μπλε.
Τον κόσμο τον φαντάζομαι μέσα στα όνειρά του.
Η καρδιά γιατρεύει την πληγή
με δάκρυα γεμάτη.

Θοδωρής Γιαννικόπουλος Α1

Πρώτη φορά

Ζούμε και γεννιόμαστε
Κλαίμε και χαιρόμαστε
ο κόσμος του καθενός
μπορεί να είναι διαφορετικός
και αν ένα λαβύρινθο περνάς
μάθε να αγαπάς
και ζήσε τη ζωή σου
γιατί ίσως να είναι η μοναδική σου
και αν ξαναγεννιόμαστε τελικά
ζήσε σαν να είναι η πρώτη φορά.

Έλενα Μανιαζάκου Γ1

Κάπου μακρινά

Κάπου μακρινά
κάπου προς το Βοριά
κάποια παιδιά
λένε τραγούδια γιορτινά.

Όμως το βράδυ στον Βορά
τραγούδια δε λένε πια
μόνο το μυαλό έχει πέσει
σε όνειρο σκοτεινό.

Κανείς δεν τραγουδά,
γιατί η καρδιά έχει πληγή βαθειά
από τη γη
και μόνο αυτή.

Αλκιβιάδης Χατζοσιάνης Α3

Ερωσημαζικό

Στη ζωή μας αν δεν ξαναγεννιόμασταν
θα ήμασταν ένα τίποτα.
Ο εαυτός μας εναλλάσσεται
σαν ένα βιβλίο με πολλά κεφάλαια
είτε όμορφα, είτε άσχημα.
Υπάρχουν διάφορα περιγράμματα
στην ζωή που δεν πρέπει να τα περνάς.
Ο κόσμος είναι γεμάτος λαβυρίνθους,
που μόλις βρίσκεις την εξουσία
φτάνεις στο τέλος της ζωής
ή στον αθέατο συνδυασμό.

Κατερίνα Μακανιάση Γ1

Σε άλλο κόσμο

Ότι δεν θα υπάρχω είναι αδύνατον.
Τρομάζω
και γι' αυτό προτιμώ
να ζήσω για πάντα σε άλλο κόσμο
αιώνιο και γιορτινό.

Μαρία Σαμάτογλου Α3

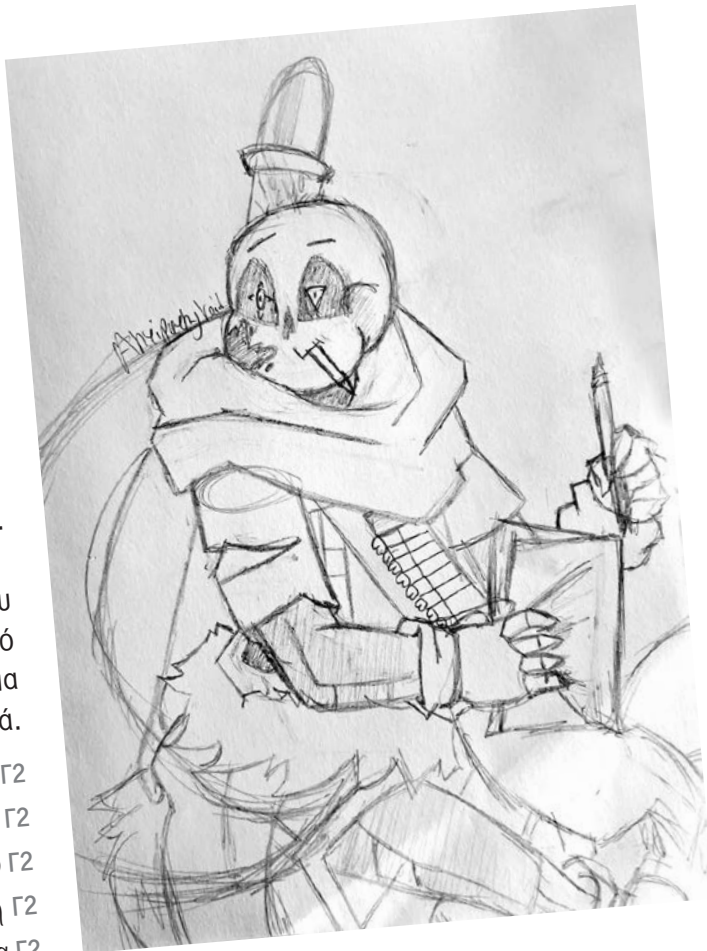
Τραγούδι γιορτινό

Η έγνοια είναι σύννεφο
στον καταγάλανο ουρανό
που μας βασανίζει το μυαλό,
γιατί ο κόσμος
δεν έχει σεβασμό.

Κάποια στιγμή πρέπει να ξεπεραστεί
για μια καλύτερη ζωή
χωρίς πόνο και οργή,
ώστε να γίνει μακρινή η πληγή.

Με στίχους του ονείρου
τραγούδι γιορτινό
χωρίς δάκρυα στα μάτια
με μια ζεστή καρδιά.

Σταμαΐνα Παπαθανασίου Γ2
Μαρία Ειρήνη Πατινιώτη Γ2
Δήμητρα Ζαφειροπούλου Γ2
Μαρία Σκυλιανίδη Γ2
Αντρέι Νσίμα Γ2

Ακόμα κι αν

Ακόμα και στον σκοτεινό ουρανό
ψάχνω έναν σκοτεινό θεό
ανάμεσα στα αστέρια
που είναι φωτεινά,
δεδομένα για εμάς.
Όμως που ξέρεις κάποια φορά
μπορεί κι αυτά να μας εγκαταλείψουν.

Χρύσα Μίχα Β2

Το όνειρο

Όλοι οι άνθρωποι πιστεύουν
ότι δεν θα υπάρξει ποτέ
ένας πιο καθαρός ουρανός
για την ανθρωπότητα.
Εμένα η καρδιά μου όμως ελπίζει
σ' ένα καλύτερο αύριο.

Νικολέττα Συναδινού Β2

Η έγνοια του ουρανού

I.

Η ζωή είναι καλή
με ουρανό μπλε,
φύση όμορφη
και άνθρωποι με αγάπη.
Αλλά ήρθε ένας κακός
Και βάνει έγνοια στον ουρανό.

Μεχεράν Χοσσάν A2

II.

Θα ήταν βαρετή
χωρίς δυσκολίες η ζωή

Ταχιάρ Τσεπέλε A3

III.

Το μακρινό ταξίδι
κάνει τον άνθρωπο να περπατά
μες στην περιπέτεια του ονείρου.

Κίρολος Αουντάλα B2

IV.

Στον κόσμο εδώ που ζούμε
γεμάτοι με θυμό, οργή και αγανάκτηση
τελικά θα δεθούμε.

Ζαυγκ Γιου A1

V.

Τον ουρανό κοιτά
και τη ζωή του σκέφτεται
αν είναι κάποιος σπουδαίος
αν η ζωή του είναι μεγάλη.
Οι δυσκολίες πολλές.

Ντζέμα Ρίκερς A2

VI.

Δακρύζουν οι άγγελοι στη γη,
γιατί οι μοχθηροί
Εύχονται να ήταν κι αυτοί θεοί.

Αμπίντα Ανιέρ A2

VII.

Η έγνοια μου είναι ελεύθερη
αλλά δεν έχω χρόνο.

Σπύρος Νταχιάντας A3

VIII.

Έκανα το λάθος κι έβαλα μυαλό

Στέργιος Μήτσης A1

Σχοχασμοί

I.

Τις νύχτες τα παιδιά
δεν κυκλοφορούν με γιορτινά

Μοχάμεντ Χασέμ Α2

II.

Δάκρυσαν από χαρά
γέλασαν φωναχτά
χαρούμενα παιδιά.

Αναστασία Γκριτσα Α2

III.

Σε μερικές χώρες
παιζουν όλη μέρα
και βγαίνουν κάθε μέρα
με κόκκινη καρδιά.

Ελσαχάτ Φεισάλ Α2

IV.

Οι άνθρωποι υποκρίνονται
πως ξέρουν, αλλά δεν ξέρουν
και δε νοιάζονται.

Πίσω από τα χέρια τους
κρύβονται να αποφύγουν
την αλήθεια
μόνο με παραμύθια.

Στέφανος Λαμπάντσα Α1

V.

Είσαι πολύ μακριά
δεν βλέπεις τα καλά,
γιατί το μυαλό πάει στα κακά.

Αξάντρενα Σαχάτ Α2

VI.

Μακρινό ταξίδι στο κενό
με το μυαλό σκυφτό
να τραγουδώ.

Τζοσσίνα Σαχάτ Α2

VII.

Τα χρόνια όταν είναι γιορτινά
δακρύζει η καρδιά μου.

Γιάννης Ρηγάκης Α3

VIII.

Ο ήλιος μας δίνει ελπίδα

Ζουλμανάν Ασλάμ Β2

IX.

Ο κόσμος είναι μεγάλος και μοναδικός
έντεκα δις ζούνε σ' αυτόν
και μοιάζει με λαβύρινθο.

Άγγελος Γεωργιόπουλος Γ1

X.

Κοιτάζω πάνω τον ουρανό
και βλέπω τα αστέρια.

Μα δεν ξέρω πως είναι αυτά
και με προβληματίζει το πως είναι.

Νίκος Παρασκευόπουλος Γ2

XI. Ερωτηματικό

Μεγάλη αποψία να υπάρχει πόλεμος
να πεθαίνουν άνθρωποι
αντί να υπάρχει ειρήνη.

Σεράφος Σαμαράς Γ2

XII.

Τον κόσμο γυρίζω,
κάνω μια αρχή
κάνω μια ευχή

Άγγελος Κυριαζής Γ1

ΕΥΘΥΜΟΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Ο Αρχηγός

Από τα χαμηλά θ' αρχίσεις
και στα ψηλά θα φτάσεις.
Στόχους πολλούς θα βάλεις
και όλα θα τα πάρεις
φτάνει να είσαι δυνατός
και πάνω απ' όλα αρχηγός.
Κωνσταντίνος Σκλαβούνος Β1

Μάγια

Μάτια που δακρύζουν
άραγε το αξίζουν;
Κι αυτά που πονάνε
μάλλον αγαπάνε.
Ο κόσμος ξαναγεννιέται
αλλά δε μένει ίδιος.
Μούλα Κέισι Γ2

Δήλωση

Γενικά δε με απασχολούν πολλά,
μόνο το μπουλινγκ που τρώνε τα παιδιά,
γιατί το μόνο που θέλω είναι να περνάνε καλά.
Παναγιώτης Τσάνος Α3

Ο ήρωας-αράχνη

Από ταρατσες πηδάει
ξέρεις που θα πάει.
Τους κακούς πυροβολάει
την αλήθεια κυνηγάει.
Τον εγκληματία σταματάει
ο ήρωας πετάει.
Φάνης Πανέας Β1

Η αγάπη πονάει

Η αγάπη πονάει
όταν ξέρεις ότι δεν σε αγαπάει,
αλλά η ελπίδα βοηθάει
τα ωραία μάτια...
Και το χαμόγελο
σαν τα αστέρια στον ουρανό.
Λένια Χισένη Α3

Είσαι

Είσαι μόνη,
η καρδιά μου ραγίζει
κι η αγάπη σου με τριγουρίζει.
Η καρδιά μου είναι άδεια.
Μες στα κρύα τα νερά
σε βλέπω από μακριά.

Κατερίνα Κώτσου A1

Σουζάνα Ελμαζάι A1

Γεωργία Καπονίδου A1

Κατερίνα Μελικίδου A1

Η βασιλόπιτσα

Σπκώθηκα το πρωί
με μία έγνοια
στο στομάχι.

Το μυαλό μου λαχταρά
βασιλόπιτσα ζεστή,
γιατί χωρίς αυτή
δε φτιάχνεται το γιορτινό τραπέζι.

Πήγα στην τάξη
με όνειρο να εμφανιστεί
η βασιλόπιτσα και το φλουρί.

Το βράδυ στον ουρανό
είδα ένα σύννεφο εκπληκτικό
και νάτη η βασιλόπιτσα
πετάει στο κενό.

Γιάννης Καπετανίδης A1

Αχιλλέας Βλάχος A1

The Darkness Of Unknown

Why we want to know the unknown yet we are afraid of it
why we keep ourselves in the darkness while we are afraid of it
what does it mean to exist on a reality or exist somewhere out of reality
what's the matter of death while you know you'll be recreated.
Does the dark seem so bad? Why do you wanna understand so bad?
Does it seem complicated? Can it even get Darker?

Κωνσταντίνος Μαυρής Γ1

Εκ βαθέων

Άμα είσαι καπετάνιος
και δεν ξέρεις σε ποιο λιμάνι σαλπάρεις,
τότε κανένας αέρας
δε σε βοηθάει.
Θα βρεις το λιμάνι σου,
άμα κουράσεις το πνεύμα σου.
Είμαστε μια ψυχούλα
που κουβαλάει ένα πτώμα.

Νίκος Φραγκουλίδης Γ2

Τι είσαι λοιπόν ω ποιήση;

Μήπως είσαι μία από τις ομορφιές της ζωής,
όπως η ζωγραφική, η μουσική
η Άνοιξη, το όνειρο,
η γλυπτική του Φειδία;
Ένα λιβάδι ολόγιομο
με κάθε λογής λουλούδια,
η θάλασσα σε όλες τις εκφράσεις της,
η περίσκεψη, ο προβληματισμός,
ο κόσμος των ιδεών,
το μεθυστικό κρασί της νιότης,
η καταλυτική σοφία των γηρατειών,
η ζωή, η καταχνιά του θανάτου,
η καλλιτεχνική έκφραση της Φιλοσοφίας,
ο έρωτας,
ή η ομορφιά και η επικινδυνότητα της γυναίκας;

Μάλλον είσαι όλα αυτά.

Άγγελος Κάμπρας, Φιλόλογος